

РЕШЕНИЕ

№ 2985

гр. София, 16.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 09.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2577** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Н. К. М. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-0804-000518/ 20.06.2019г. по чл.171, т.1,б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от началник сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР С. – И. Н. Н., с която на жалбоподателя е временно отнето свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца. С доводи за материална незаконосъобразност на оспорената заповед, моли съда същата да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът – началник сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР С. – И. Н. Н. – редовно уведомен, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата като неоснователна.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Видно от представените доказателства на 20.06.2019г. около 14.55 ч. в [община], на път Първи клас № I-6 – км 407.3 посока Б., като водач на собствения си лек автомобил „Рено Мастер“ с рег. [рег.номер на МПС] , М. отказва категорично да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство дрегер алкотест 7510 фабричен номер ARDM – 0204, като водачът се държи неадекватно – целият трепери

и мирише на алкохол. Издаден е талон за медицинско изследване № 0039185, като водачът не е дал кръвна проба за анализ. Съставен е АУАН № 397779/20.06.2019г. на Н. К. М. за извършено административно нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Издадено е и наказателно постановление от 12.07.2019г.

С оспорената заповед № № 19-0804-000518/ 20.06.2019г. от началник сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР С. – И. Н. Н., на основание чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ – временно отнето СУМПС, но за не повече от 18 месеца.

Като доказателства по делото са представени: Справка картон на водача Н. К. М.; Талон за изследване № 0039185/ 20.06.2019 г.; Заповед рег. № 1670зз-404/ 20.06.2019 г. на полицейски орган при ОДМВР С. за задържане на лице, на основание чл.72, ал.1, т.3 от ЗМВР; АУАН № 397779/20.06.2019г.; наказателно постановление № 19.0804-001651/ 12.07.2019г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т. 1, б. „б“ от същия закон е визирана хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В конкретния случай материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ в процесната заповед е отказът на жалбоподателя да бъде проверен с технически средство. Съдът намира, че жалбоподателят с представените от него доказателства, не опроверга формалната доказателствена сила, с която съгласно чл.189, ал.2 от ЗАНН се ползва АУАН.

Посочената мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, която следва да бъде наложена на водача на МПС. По делото е безспорно установено, че М. е отказал да бъде изпробван с техническо средство дрегер алкотест 7510 фабричен номер ARDM – 0204, както и не е дал кръвна проба за анализ по издадения талон за медицинско изследване № 0039185. Изпълнени са необходимите предпоставки, за да бъде наложена конкретната принудителна административна мярка. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. К. М. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-0804-000518/ 20.06.2019г. по чл.171, т.1,б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от началник сектор „Пътна полиция“ към ОДМВР С. – И. Н. Н. за временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: